

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200349
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4017200349.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobkyne BIOCENTRUM, s.r.o., so sídlom SNP 57, 937 57 Želiezovce, IČO: 36 283 185, právne zastúpená JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, 949 01 Nitra, IČO: 47 249 650, proti žalovanému (sťažovateľovi) Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100355343/2017 zo dňa 24. februára 2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/73/2017-144 zo dňa 21. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/73/2017-144 zo dňa 21. novembra 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Daňový úrad Nitra, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. 104414798/2016 zo dňa 05.12.2016 určil žalobkyni podľa § 68 ods. 5 a ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“) rozdiel v sume 14.516,87 € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2015, nepriznal nadmerný odpočet v sume 11.749,33 € a vyrubil daň v sume 2.767,54 €.

2. Na odvolanie žalobkyne žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 100355343/2017 zo dňa 24.02.2017 prvoinštančné rozhodnutie daňového úradu potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny

súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a vec vrátil prvoinštančnému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení uviedol, že z ustanovenia § 140 S.s.p. vyplýva, že vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správny m súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

5. Z protokolu z daňovej kontroly č. 103836229/2016 zo dňa 06.09.2016 vyplýva a správny súd mal za preukázané, že predmetom daňovej kontroly bola daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskoršie h predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) za jednotlivé zdaňovacie obdobia jún 2015. K jednotlivým zdaňovacím obdobiam správca dane uviedol, že žalobkyňa si od vlastnej daňovej povinnosti odpočítala daň z dodávateľských faktúr (špecifikovaných v rozhodnutí podľa zdaňovacieho obdobia - dodávka chemikálií) vystavených v príslušnom zdaňovacom období spoločnosťou HANTER s.r.o. ako dodávateľom.

6. V danej veci žalovaný a správca dane na základe doteraz vykonaného dokazovania v daňovom konaní spochybnili reálne uskutočnenie obchodov medzi uvedenou spoločnosťou ako dodávateľom a žalobkyňou ako odberateľom, najmä z toho dôvodu, že nebolo samotným dodávateľom preukázané dodanie tovaru, a preto nemohla jej vzniknúť ani daňová povinnosť a v takom prípade ani odberateľovi (žalobkyni) nemohlo vzniknúť právo na odpočítanie dane, čo podporuje samotný fakt, že dodávateľ podal v zákonom stanovenej lehote posledné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2014 a rozhodnutím správcu dane zanikla dňa 31.10.2015 tomuto dodávateľovi - HANTER s.r.o. platnosť osvedčenia registrácie pre daň z pridanej hodnoty podľa ustanovenia § 81 ods. 4 písm. b) zákona o DPH.

7. V priebehu výkonu daňovej kontroly u daňového subjektu, podal tento deklarovaný dodávateľ dňa 05.05.2016 daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 2. štvrťrok 2015 a 3. štvrťrok 2015, avšak v podaných daňových priznaniach priznal dodanie tovaru a služieb v tuzemsku podľa § 8 a 9 zákona o DPH a nie je zrejmé na základe akých podkladov daňové priznanie podal, a či v nich priznal aj dodanie tovarov pre daňový subjekt - žalobkyňu.

8. Nie je potom sporné, že v preskúmvanej veci ide o vec v zmysle § 140 S.s.p., t. j., že daná vec sa týka toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už bolo predmetom konania pred správny m súdom sp. zn. 11S/97/2017 dňa 17.10.2018, a preto správny súd odkazoval na odôvodnenie tohto rozsudku (prvá vec v tomto senáte bola rozhodnutá pod sp. zn. 11S/96/2017 dňa 22.08.2018).

9. Žalobkyňa v daňovom konaní predložila doklady o dodávke tovaru od deklarovaného dodávateľa od spoločnosti HANTER s.r.o. v kontrolovaných zdaniteľných obdobiach 2015 (jún, júl, august, september) a poukazovala na výpoveď svedka N.D. (splnomocnený konateľ za dodávateľa), ktorý uviedol, že tovar nakupoval v Maďarsku od spoločnosti Fero Globus Budapešť, doklady o nákupe tovaru spoločnosťou HANTER s.r.o. od jeho dodávateľa Sentimento, Kft., vrátane podaného dodatočného daňového priznania na daň z pridanej hodnoty a na podporu svojich tvrdení o splnení zákonných podmienok na uplatnenie nadmerného odpočtu navrhla výsluch menovaných svedkov (napr. účtovníčka dodávateľa žalobkyne).

10. V daňovom konaní postup správcu dane vyplýva z § 3 Daňového poriadku. Z odseku 2 vyplýva, že správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu určení a vyrubeniu dane. Správny súd bol toho názoru, že ak vznikli pochybnosti o dodávateľovi spoločnosti HANTER, s.r.o., či to bola spoločnosť FEROGLOBUS Budapešť, ktorého označil svedok N. na strane jednej alebo spoločnosti Sentimento Kft., Érd, ktorého označil konateľ žalobkyne, ide o rozpor v tvrdení

a v prípade takýchto pochybností o deklarovanom dodávateľovi v inej krajine v rámci Spoločenstva bolo potrebné vyzvať žalobkyňu na spresnenie požadovaných údajov správcom dane, aby predložila hodnoverné účtovné doklady, a to aj prostredníctvom výsluchov svedkov a umožniť jej klásť svedkom otázky. V tomto smere nie je možné vylúčiť ani postup podľa Nariadenia Rady (EÚ) č. 1798/2003 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty kreovanej do nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 (inštitút žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií na maďarské daňové orgány), ako to navrhovala žalobkyňa, či uvedené spoločnosti, resp. ktorá spoločnosť tovar dodala spoločnosti HANTER, s.r.o., v ktorom zdaňovacom období, kto zastupoval túto spoločnosť (s kým v mene spoločnosti jednala), kto tovar prepravil a ako na územie Slovenska a pod.

11. Podľa názoru krajského súdu záver žalovaného, ktorý prezentoval v súdnom konaní (vyjadrenie k žalobe), že „Prostredníctvom aplikácie VIES - kontrola platnosti IČ DPH, verejne dostupnej na stránke FS SR je zrejmé, že SENTIMENTO Kft. 2030 Érd, Kossuth Lajos u. 105-107, a IČ DPH HU 14218224 a obchodný názov dodávateľa patrí spoločnosti SENTIMENTO KORLÁTOLT FELELŐSÉGŰ TÁRSASÁC, 2030 ÉRD KOSSUTH LAJOS UTCA 105-107, ktorá spoločnosť na svojej internetovej stránke uvádza, že sa špecializuje na návrh, realizáciu, distribúciu a servis farmaceutických, potravinárskych a chemických strojov a systémov. Podľa výpisu z príslušného obchodného registra je hlavnou činnosťou inžinierska činnosť a technické poradenstvo. Nakoľko žalovaný nemá bližšiu špecifikáciu spoločnosti FERRO GLOBUS Budapešť, po zadaní tohto slovného reťazca do internetového prehliadača je skutkovo najbližšia informácia, že Ferroglobus Budapešť je členom skupiny Thyssenkrupp, a je to najväčšia maďarská obchodná spoločnosť pre oceľové, ľahké a neželezné kovy a plasty.....“, je predčasný bez vykonania dokazovania formou žiadosti MVI na tieto spoločnosti po odstránení rozporov v dodávateľoch spoločnosti HANTER, s.r.o.

12. Tieto rozpory neodstránil ani žalovaný, ktorý podľa § 74 Daňového poriadku má rozsiahle kompetencie a rozhodnutie správcu dane ako vecne správne potvrdil. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného a správcu dane zrušiť a vec vrátiť správcovi dane na nové konanie, keďže zistenie skutkového stavu daňových orgánov bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a vyslovení záveru, že neboli splnené podmienky na odpočítanie dane uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) zákona o DPH a určenie rozdielu v sume nadmerného odpočtu 14.516,87 eur.

13. Z uvedeného dôvodu sa krajský súd nezaoberal ďalšími námietkami žalobkyne týkajúce sa nároku na uplatnenie si nadmerného odpočtu u správcu dane.

14. Krajský súd považoval námietku žalobkyne o dĺžke daňovej kontroly za nedôvodnú (žalobkyňa citovala neplatný daňový zákon), i keď ju žalobkyňa uplatnila až pred súdom, nakoľko ide o podmienku daňového konania, na ktorú súd musí prihliadať z úradnej povinnosti, avšak v danom prípade jednoročná lehota v zmysle § 46 ods. 10 písm. a) Daňového poriadku bola dodržaná, čo vyplýva zo zápisnice o začatí daňovej kontroly a jej ukončení doručením Protokolu dňa 12.09.2016, potom nasledovalo vyrubovacie konanie.

15. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania.

III.

Konanie na kasačnom súde

16. Rozsudok krajského súdu žalovaný napadol kasačnou sťažnosťou z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. Pripomenul, že v zmysle § 24 ods. 1 písm. a) až c) Daňového poriadku bolo povinnosťou žalobkyne preukázať skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinná uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinná podávať podľa osobitných predpisov, ďalej skutočnosti, na ktorých preukázanie bola vyzvaná správcom dane v priebehu daňovej kontroly a tiež vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinná viesť.

17. Žalobkyňa bola o svojich právach a povinnostiach pri výkone daňovej kontroly riadne oboznámená. Správca dane poskytol žalobkyni dostatočný priestor na predkladanie dôkazov. Žalobkyňa nijaký dôkaz nepredložila a na výzvu na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole z daňovej kontroly sa nevyjadrila. Od začatia daňovej kontroly až do podania správnej žaloby žalobkyňa nenavrhol vykonanie ďalšieho dokazovania vo forme výsluchu konkrétnych svedkov, resp. preverenia dodávateľa/dodávateľov spoločnosti HANTER s.r.o. prostredníctvom zaslania žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií. Žalobkyňa navrhla vykonanie ďalšieho dokazovania až pri podaní správnej žaloby na krajský súd.

18. S názorom krajského súdu, že vo veci bude potrebné odstrániť pochybnosti o dodávateľovi žalobkyne doplnením dokazovania, sa sťažovateľ nestotožnil. Uviedol, že dňa 19.07.2016 sa uskutočnilo ústne pojednávanie vo veci vypočutia svedka N. V. N. (zástupca dodávateľa). Svedok vypovedal, že deklarovaný tovar - chemikálie, nakupoval výlučne od maďarskej spoločnosti FERO GLOBUS Budapešť. Ústneho pojednania sa osobne zúčastnil aj konateľ žalobkyne, ktorý nevyužil možnosť klásť svedkovi otázky a na znak súhlasu s obsahom zápisnice túto podpísal. V priebehu daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie jún 2015 žalobkyňa poskytla správcovi dane 5 listín v maďarskom jazyku, na ktorých je uvedený názov spoločnosti SENTIMENTO G. a obchodný názov dodávateľa. Týmto tvrdila, že informácie, ktoré poskytol svedok N. nie sú pravdivé a deklarovala, že žalobkyňa má relevantnejšie informácie o dodávateľoch svojho dodávateľa, no aj napriek tomu akceptuje spoločnosť HANTER s.r.o. ako medzičlánok pri dodávkach tohto tovaru. Sám dodávateľ (HANTER s.r.o.) prostredníctvom svojich daňových priznaní a iných podaní, nedeklaroval nadobudnutie tovaru z iného členského štátu. Od januára 2015 dodávateľ daňové priznania nepodával. Daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za 2. štvrtrok 2015 a 3. štvrtrok 2015 podal až 05.05.2016. Až v žalobe sa žalobkyňa dožadovala zaslania dopytu na zahraničných dodávateľov tovaru.

19. Zároveň sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu spôsobil stav právnej neistoty, pretože vo veci tej istej žalobkyne a totožného predmetu konania (zdaňovacie obdobie september 2015) krajský súd vydal dňa 19.06.2018 rozsudok č. k. 15S/15/2017-123, ktorým žalobu ako nedôvodnú zamietol. Tu krajský súd konštatoval, že správca dane rozhodnutie založil na skutkovo a právne rovnakých skutočnostiach, vychádzajúcich zo zistení daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2015 až september 2015 a žalovaný sa s týmito závermi stotožnil. Z obsahu predloženého administratívneho spisu mu vyplynulo, že daňové orgány zistili skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu. Vychádzal pritom z daňových dokladov predložených žalobkyňou a zo zistení, že týmto dokladom absentuje materiálny podklad preukazujúci, že tovar dodal deklarovaný dodávateľ. Žalobkyňa mala možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko. Záver správcu dane a žalovaného, ktorý ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH platnom v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia, pričom súd nezistil ani žiadne procesné pochybenia daňových orgánov, ku ktorým by musel prihliadať. S týmto rozsudkom sa sťažovateľ v plnom rozsahu stotožnil. V posudzovanej veci sa krajský súd zásadne odklonil od svojich záverov uvedených v rozsudku č. k. 15S/15/2017-123 zo dňa 19.06.2018, pričom ani neuviedol dôvody tohto odklonu.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Žalobkyňa vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti nepodala.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná

oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. mája 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

23. Podľa § 24 ods. 1 Daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

24. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

25. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

26. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

27. Kasačný súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku popísal krajský súd. Pre účastníkov konania sú zistenia, fakty a skutočnosti skutkového stavu zrejmé, a preto ich kasačný súd nebude nadbytočne opakovať.

28. Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie, či záveru správcu dane a žalovaného o nesplnení zákonných podmienok na odpočítanie dane v zmysle § 49 ods. 1 a 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH z dokladov z elektronickej registračnej pokladnice (ďalej len „ERP“), ktorými žalobkyňa deklarovala nákup chemikálií od dodávateľa HANTER s.r.o. v zdaňovacom období jún 2015, predchádzalo zistenie skutkového stavu dostačujúce na riadne posúdenie veci.

29. Po preskúmaní kasačnej sťažnosti, napadnutého rozsudku krajského súdu a oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu kasačný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj správcu dane je súladné so zákonom a za súladný so zákonom je treba označiť aj procesný postup správcu dane vedúci k vydaniu napadnutých rozhodnutí.

30. Z vykonaného dokazovania, ktoré podľa názoru kasačného súdu bolo dostatočné a má oporu v administratívnom spise, správca dane a žalovaný vyvodili správny skutkový a právny záver, že žalobkyňa oprávnenosť odpočítania dane vo vzťahu k deklarovanej nákupu chemikálií od dodávateľa HANTER s.r.o. v zdaňovacom období jún 2015 nepreukázala. Z § 24 ods. 1 písm. a) až c) Daňového poriadku žalobkyni vyplýva povinnosť preukázať skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinná podávať podľa osobitných predpisov, ale tiež skutočnosti, na ktorých preukázanie bola vyzvaná správcou dane v priebehu daňovej kontroly. Žalobkyňa bola o svojich právach a povinnostiach pri výkone daňovej kontroly správcou dane riadne oboznámená. Správca dane od začiatku daňovej kontroly poskytoval žalobkyni dostatočný priestor na predkladanie dôkazov a vyjadrení ku všetkým zisteniam správcu dane. Žalobkyňa bola nečinná pri výsluchu svedka N. V. N. (konateľa spoločnosti HANTER s.r.o.) dňa 19.07.2016, kedy svedok vypovedal k otázke dodávateľa chemikálií. Od začatia daňovej kontroly až do podania správnej žaloby žalobkyňa nenavrhol vykonanie ďalšieho dokazovania vo forme výsluchu konkrétnych svedkov a o preverenie dodávateľov spoločnosti HANTER s.r.o., prostredníctvom zaslania žiadosti o medzinárodnú výmenu daňových informácií, požiadala až v rámci preskúmvacieho konania napadnutých rozhodnutí krajským súdom.

31. Pokiaľ žalovaný v kasačnej sťažnosti poukázal na právnu neistotu, ktorú privedli rozsudky Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/97/2017 zo dňa 17.10.2018 a sp. zn. 11S/96/2017 zo dňa 22.08.2018, ktorými boli napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušené a veci mu boli vrátené na ďalšie konanie a zároveň súd uložil žalovanému povinnosť doplniť dokazovanie, pričom svojím skorším rozhodnutím - rozsudkom č. k. 15S/15/2017-123 zo dňa 19.06.2018 žalobu toho istého účastníka konania (žalobkyne) za totožných skutkových okolností ako nedôvodnú zamietol, avšak v tomto rozsudku krajský súd svoj zásadný odklon od záverov uvedených v rozsudku č. k. 15S/15/2017-123 nijako nezodôvodnil, musí kasačný súd tomuto záveru prisvedčiť.

32. V posudzovaných veciach bola u žalobkyne na základe oznámenia zo dňa 04.04.2016 vykonaná daňová kontrola za zdaňovacie obdobie júl 2015 až september 2015. O výsledku daňovej kontroly bol vyhotovený protokol č. 100031170/2017 zo dňa 09.01.2017, ktorý bol žalobkyni doručený dňa 18.01.2017 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole. Žalobkyňa svoje procesné právo nevyužila. Správca dane výrok rozhodnutí o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty k jednotlivým zdaňovacím obdobiam založil na skutkovo a právne rovnakých skutočnostiach.

33. Krajský súd v odôvodnení rozsudku č. k. 15S/15/2017-123 zo dňa 19.06.2018 uviedol, že správca dane postupoval správne a v zmysle zákona, keď žalobkyni rozhodnutím zo dňa 13.02.2017 vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2015. Správne postupoval aj žalovaný, keď rozhodnutie správcu dane potvrdil, pretože z obsahu administratívneho spisu mu vyplynulo, že skutkový stav bol správne a v dostatočnom rozsahu zistený tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť. Žalobkyňa mala možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko. Krajský súd nezistil ani žiadne procesné pochybenia daňových orgánov, ku ktorým by musel prihliadnuť.

34. V posudzovanej veci krajský súd rozsudkom č. k. 11S/73/2017-144 zo dňa 21.11.2018 rozhodnutie žalovaného a správcu dane vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu jún 2015 zrušil a vec vrátil prvoinštančnému správne orgánu na ďalšie konanie s odôvodnením, že zistenie skutkového stavu daňovými orgánmi bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a vyslovenie záveru, že neboli splnené podmienky na uplatnené odpočítanie dane uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a) zákona o DPH a určenie rozdielu v sume nadmerného odpočtu 14.516,87 €.

35. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

36. Dôvodne potom namietal sťažovateľ, že krajskému súdu vo veci žalobkyne vedenej pod sp. zn. 11S/73/2017 muselo byť zo skoršej rozhodovacej praxe známe, že dňa 19.06.2018 Krajský súd v Nitre vyhlásil vyššie uvedený rozsudok č. k. 15S/15/2017-123 a pokiaľ sa vo vzťahu k zdaňovaciemu obdobiu jún 2015 krajský súd od svojho skoršieho právneho názoru odklonil, bolo jeho povinnosťou tento svoj zásadný odklon od svojich skorších záverov (rozsudok č. k. 15S/15/2017-123) náležite zdôvodniť. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie, čo je i prípad danej veci, rovnakým spôsobom. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06).

37. Za daných skutkových a právnych okolností kasačný súd považuje rozhodnutie správcu dane a žalovaného za vecne správne a zákonné. Konajúce orgány svoje úvahy vedúce k ustáleniu skutkového stavu racionálne a logicky odôvodnili a správne právne posúdili aplikáciou relevantných zákonných ustanovení platných a účinných v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia.

38. Záverom kasačný súd poukazuje na svoje rozsudky sp. zn. 3Sžfk/18/2019 zo dňa 22.05.2019 a sp. zn. 4Sžfk/6/2019 zo dňa 14.01.2020, v ktorých sa obdobnou vecou totožných účastníkov konania už zaoberal.

39. Kasačný súd preto s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách právneho názoru vysloveného kasačným súdom v tomto rozsudku, vec prejedná znova v medziach podanej žaloby, pričom závery, ku ktorým dospeje, riadne a zrozumiteľne odôvodní. V novom rozhodnutí vo veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

40. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.